

ידיעון 2/2014

ידידינו היקרים שלום!

לא פעם כששואלים אותי "איך העבודה בבית האבות?" אני עונה: "אף פעם לא משעמם!" ואכן, אין רגע דל... בידיעון הקודם ביקשנו את תפילותיכם במיוחד עבור תקופת הקיץ שהיא תמיד מאתגרת, מאחר שעובדים רבים יוצאים לחופשה. אבל הקיץ הזה היה באמת מאתגר במיוחד! מספר עובדים חלו וחלקם אף נאלצו להיעדר זמן רב. מעבר לכך, בעקבות מבצע צוק איתן, היו מתנדבים שהודיעו בהתראה קצרה מאוד שהם החליטו לדחות את הגעתם לסתיו. כמובן שהיינו צריכים למצוא עובדים מחליפים, כדי להבטיח את השגרה בבית האבות.

מבצע צוק איתן אומנם התנהל יחסית הרחק מאתנו במונחים גאוגרפיים, אך כמו רוב האנשים בארץ, לא היינו מנותקים ממה שהתרחש. כולנו כאבנו את מחיר הדמים שהמבצע הזה תבע מקרב שני הצדדים. כמו הרבה הורים לחיילים ששרתו בחזית בזמן המבצע, גם עבור שושנה ועבורי התקופה הזו הדירה לא מעט שינה מעינינו. אנו מודים לאלוהים על הגנתו, פיזית, רוחנית ונפשית על הבת שלנו שחווה את המלחמה מקרוב.

באזור שלנו בחיפה נשמעה אזעקה רק פעם אחת, וזה קרה בשלוש לפנות בוקר. מיד לאחר האזעקה מיהרתי לבדוק את המצב בבית האבות, ולשמחתי (וגם להפתעתי) מצאתי לא מעט דיירים שהגיעו למרחב המוגן הקומתי בכוחות עצמם, בהתאם לתרגולות. שאר הדיירים פשוט לא שמעו את האזעקה, והחוויה של התרגולת הלילית נחסכה מהם.

מערכת מחממי המים בגז

בחסד אלוהים ובעזרת תרומות נדיבות שקיבלנו, הצלחנו לסיים את השלב הראשון של שיפוץ מערכת החימום. מערכת חימום המים הוסבה מחימום בסולר, לחימום באמצעות גז. מעבר לחיסכון בעלויות חימום המים, המערכת החדשה נקיה יותר (יש פחות הוצאות על אחזקה) ומדויקת יותר מבחינת יציבות טמפרטורת המים. הדיוק מאפשר לנו שליטה טובה יותר על המערכת, כפי שמשרד הבריאות דורש כאמצעי למניעת היווצרות של חיידקים מסוכנים. השינוי הזה היה הכרחי גם לאור הבנייה המתוכננת של הקומה הסיעודית. בנוסף, בזכות התקנת מערכות סחרור מים קומתיות, השגנו חיסכון גם בצריכת המים, מאחר שהדיירים מקבלים את המים החמים כמעט באופן מיידי.

חלק ממערכת ההסקה הישנה

בסתיו, כשנערכנו להעברת מערכת המיזוג המרכזית מקירור לחימום, הסתבר שמערכת ההסקה ממש עומדת בפני קריסה. קיווינו שנוכל לחכות עם החלפת המערכת עד לחודשי האביב, כדי להיערך כלכלית להוצאה הכבדה ולנצל את הימים החמים, אבל אחרי בדיקת המערכת היה ברור לנו שלאור מצבה החמור, מדובר במצב חירום, ואי אפשר לחכות. כמו כן, היה ברור שאין כל טעם לנסות ולתקן את המערכת הישנה והמסורבלת. הצינורות חלודים מידי וחלק מהברזים וממנגנוני הבקרה כבר אינם מתפקדים כראוי. המערכת שגילה כמעט 40 שנה עשתה

את שלה, ואין כל מנוס מלהתקין מערכת חדשה. דוד, מנהל האחזקה, כבר תכנן מערכת קומפקטית ויעילה יותר, שגם היא תפעל על גז במקום על סולר (כמו מערכת המים). תודה לאל על ימים חמימים שעושים אתנו חסד. עבודות השיפוץ כבר נמצאות בעיצומן ואנו מקווים שבקרוב נוכל להפעיל את המערכת החדשה.

אנו נמצאים לקראת סוף שלב התכנון של תוספת הקומה ובניית המחלקה הסיעודית (12 מיטות). לאחר התלבטויות רבות ובחינת המצב בשטח, החלטנו לבדוק אפשרות של בניית מתחם מוגן לשעת חירום מתחת לחנייה הצמודה לבית האבות (כמו המודל של ביי"ח רמב"ם), עם גישה תת-קרקעית. היתרון הוא בניצול טוב יותר של אחוזי בנייה וגם הוזלת עלויות הבנייה (בהשוואה לשיפור מיגון הקומה הסיעודית) בגלל נגישות נוחה יותר. בימים הקרובים אנו אמורים לשלוח את התוכניות לבחינה ולאישור של משרד הבריאות. אחרי שמשרד הבריאות יאשר את התוכניות, נוכל לפנות לעיריית חיפה לקבלת אישור עקרוני. אנו באמת זקוקים להרבה חוכמה והדרכה בנושא המורכב הזה, ותפילותיכם חשובות לנו.

בנובמבר התקיימה הביקורת השנתית המקיפה מטעם משרד הרווחה, לשם חידוש הרישיון לבית האבות. האחות המפקחת חיזקה את ידינו וציינה שתכנון המחלקה הסיעודית הוא הדבר המתבקש והנכון לאור המגמה הברורה שיש בשנים האחרונות בארץ ובעולם. הצפי הוא שבשנים הקרובות שירותי בתי האבות יתמקדו במחלקות הסיעודיות. בכל מקרה, מחלקה סיעודית היא הכרחית לשם הבטחת המשכיות השירות והטיפול בבתי אבות שיש בהם מחלקות לעצמאיים ותשושים. את מסיבת ראש השנה ניצלנו כדי להיפרד מויביקה לוקץ, שעבדה כאחות מוסמכת מסורה במשך שנים רבות ופרשה לגמלאות. אחת הדיירות שאמרה מילות פרידה מרגשות, תיארה אותה כגנן שדאג בנאמנות לכל אחד מהפרחים שבגינה שלו!

הגיגת ראש השנה בגינת בית האבות

במהלך חצי השנה האחרונה שלושה מהפרחים הללו הלכו להיות עם האדון, והם היו מוכנים למפגש אתו: **מרים מונס (92):** נולדה בארה"ב והייתה מאוד מחוברת למסורת היהודית שלה. היא הגיעה לאמונה בישוע, לאחר שבשני מקרים שונים, חיי ילדיה ניצלו בנס לאחר שמאמינים התפללו עבור רפואתם: ביתה החלימה מסדק כפול בגולגולת לאחר שנפלה מהקומה השנייה, ובנה נרפא מסרטן בעין. בעלה בא לאמונה רק מאוחר יותר, לאחר שאחד מבניהם נרצח בבית הספר. למרות זאת, הוא לא התגבר על המוות הטראגי של בנו ומת משברון לב לאחר כשנתיים. כ-7 שנים מאוחר יותר היא נישאה בשנית והגשימה את חלומה לעלות לישראל.

היא גרה בקיסריה והייתה חברת קהילת בית-אסף. היא השאירה אחריה רשימה של נסים שאלוהים עשה עבורה!

אינה וויסבורד (92): נולדה באוקרינה תחת משטרו של סטלין, לאב שבא מבית דתי ואם אתאיסטית. בגיל 18 היא חוותה את מלחמת העולם השנייה. בחסד אלוהים היא הצליחה לחמוק הן מהנאצים והן מההפצצות הקטלניות. באחד המקרים היא מצאה מסתור במרתף בניין, יחד עם כמה אנשים. קתרינה, ילדה בת 11 שהסתתרה איתה, ראתה את הפחד בעיניה ואמרה לה להתפלל לאלוהים. זו הייתה הפעם הראשונה שהיא פנתה אליו בתפילה. בדיעבד היא גילתה שהבניין בו הסתתרה, היה היחיד שנשאר על תילו לאחר ההפצצות באזור! בפעם אחרת היא ניצלה, כשקראה לאלוהים לעזרה בזמן שנקלעה לסערה והייתה לבדה. לפתע, משום מקום, הופיעה אישה שאחזה בידה והורתה לה לאן ללכת. על האלוהים שהציל את חייה פעם אחר פעם, היא למדה מהכתובים שהלוותה לה חברה. לאחר שהיא באה לאמונה, היא הצטרפה לקהילה שהתאספה במחתרת. לאחר 14 שנה שהק.ג.ב. מנע ממנה לעלות לישראל, היא עלתה בעזרתו של רועה קהילה גרמני, שלימים, ביתו התנדבה בבית האבות! אינה טענה שתהילים צ"א הוא תמצית סיפור חייה.

הנס מאיר (94): נולד בחיפה לאב שוויצרי ואם גרמניה שעזבה את הטמפלרים לאחר נישואיה. הנס, שגדל בוולדהיים (אלוני אבא), היה קשור מאוד להיסטוריה של המאמינים המשיחיים בישראל: הוא פגש את אשתו אסתר כשעבד כחשמלאי במלון 'בית-שלום'. לאחר נישואיהם, הנס עבד כאיש אחזקה בכנסייה-אליהו וניהל את המחסן של החברה לכה"ק, וגם התקין את מערכת החשמל במרכז הכנסים המשיחי 'בית ידידיה' שבכרמל. לאחר שהמקום נפתח, בני הזוג ניהלו את המקום (כ-6 שנים): הנס עבד כאיש אחזקה, ואסתר עבדה כטבחית.

בשנת 2011, בני הזוג מאיר נכנסו לבית אבן העזר. הנס השתוקק לראות את האדון, שאותו הוא שירת בשקט ובנאמנות. כעת גרים בבית האבות 25 דיירים, ואנו מצפים שבתחילת השנה יצטרפו אלינו דיירים חדשים.

עבודות יד וקפיטריה בבזאר

בתחילת דצמבר התקיים בבית האבות בזאר ומאוד שמחנו לראות אנשים רבים שהגיעו מקרוב ומרחוק. מעבר לעבודות היד של הדיירים שהוצעו למכירה, היו גם דוכנים עם חפצי אומנות של מאמינים מקהילות שונות, פינת יצירה לילדים, דוכן להשחזת סכינים וכמובן הקפיטריה שהייתה סואנת כמו תמיד. זוהי הזדמנות להודות לכל אשר תרמו להצלחת האירוע ולכל האורחים.

תודה לאלוהים על נאמנותו ולכל התומכים אותנו בנאמנות - אנו זקוקים לכם!

אנו מאחלים לכולכם שנת 2015 פורה ומבורכת!

באהבת האדון, ג'וני ושושנה חורי